ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ทวิ และมาตรา ๓๕ อัฏฐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ธุรกิจการให้บริการเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้บริการเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์” หมายความว่า การประกอบกิจการให้บริการเช่ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ โดยผู้ประกอบธุรกิจนำเอารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ออกให้เช่าเพื่อให้ผู้บริโภคทำการเช่า ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้บริการเช่ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ไม่รวมถึงธุรกิจการให้เช่ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์แบบลีสซิ่ง

“สัญญาเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์” หมายความว่า ข้อตกลงใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภค เพื่อให้บริการเช่ารถยนต์หรือเช่ารถจักรยานยนต์ โดยผู้ประกอบธุรกิจได้รับเงินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากผู้บริโภค และให้ผู้บริโภคได้ใช้รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ชั่วระยะเวลาอันมีจำกัด

“รถยนต์” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคลหรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้า เพื่อใช้เป็นการส่วนตัวเท่านั้น โดยไม่นำไปใช้ทำการขนส่ง เพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง หรือเพื่อสินจ้าง

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้าเพื่อใช้เป็นการส่วนตัวเท่านั้น โดยไม่นำไปใช้ทำการขนส่ง เพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง หรือเพื่อสินจ้าง

“แบบสัญญาท้ายประกาศ” หมายความว่า แบบสัญญามาตรฐานสัญญาเช่ารถยนต์ให้ใช้ตามแบบ ก ท้ายประกาศนี้ หรือแบบสัญญามาตรฐานสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์ให้ใช้ตามแบบ ข ท้ายประกาศนี้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ สัญญาเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์ ที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภคต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร โดยมีจำนวนตัวอักษรไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไขตามแบบสัญญาท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ ข้อสัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภคตามแบบสัญญาท้ายประกาศนี้ ผู้ประกอบธุรกิจต้องไม่ใช้ข้อสัญญาที่มีลักษณะหรือมีความหมายทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดที่เกิดจากการผิดสัญญาของผู้ประกอบธุรกิจ

(๒) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาการส่งมอบรถยนต์เช่าหรือรถจักรยานยนต์เช่า หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่กำหนดในสัญญาเช่ารถยนต์หรือสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์ทำให้ผู้บริโภคต้องรับภาระเพิ่มขึ้นมากกว่าภาระที่เป็นอยู่ในเวลาทำสัญญา

(๓) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ประกอบธุรกิจบอกเลิกสัญญาเช่ากับผู้บริโภค โดยผู้บริโภคมิได้ผิดสัญญาหรือผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา

(๔) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ประกอบธุรกิจริบหรือหักเงินประกัน โดยผู้บริโภคมิได้ผิดสัญญาหรือผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา

(๕) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคโดยไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อ ๖ สัญญาเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์ ต้องจัดทำขึ้นสองฉบับซึ่งมีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยผู้ประกอบธุรกิจต้องส่งมอบสัญญาเช่ารถยนต์หรือสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์หนึ่งฉบับตามแบบสัญญาท้ายประกาศนี้ให้แก่ผู้บริโภคทันทีที่คู่สัญญาได้ลงนามในสัญญา กรณีการใช้บริการเช่ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่มีการเช่าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด

ข้อ ๗ กรณีการให้บริการเช่ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่มีการเช่าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดให้มีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจนตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไขตามแบบสัญญาท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ ให้นำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ และบทบัญญัติว่าด้วยตัวแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับกับการให้บริการเช่ารถยนต์และรถจักรยานยนต์ซึ่งมีผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นคนกลาง โดยผู้ประกอบธุรกิจต้องส่งมอบสัญญาเช่ารถยนต์หรือสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์ที่ตกลงกัน แล้วแต่กรณี ตามแบบสัญญาท้ายประกาศนี้ให้แก่ผู้บริโภค

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘
รณรงค์ พูลพิพัฒน์
ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา